

GRASSOFÒBIA pàg 3
Alerten que la discriminació que pateix la gent grassa afecta la seva salut mental

COMERÇ SOLIDARI pàg 10
Som Sant Antoni, amb Lúdia Núñez al capdavant, recull material per a Ucraïna

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari • 23/3/2022 • Núm. 196 • liniaeixample.cat

L'Escola Industrial del futur serà més oberta al veïnat

La transformació del recinte inclou centres d'innovació i interpretació, tot i que caldrà esperar fins al 2033 pàg 8

Foto: Joanna Chicheinitzky

"M'agrada viure a Barcelona"

Entrevista a Kiko Amat, escriptor de Sant Boi establert a l'Eixample pàgs 12 i 13

DRETA DE L'EIXAMPLE

pàg 14
El pla d'usos del carrer Girona ha complert a mitges els seus objectius

SAGRADA FAMÍLIA

pàg 16
El barri també tindrà la seva línia de Bicibús

CFS EIXAMPLE

pàg 20
Daniela Salvat: "Vaig perdre naturalitat a la pista"

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

homehoming

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Grassofòbia en nom de la salut

» Del Dia contra l'Obesitat al Dia contra la Grassofòbia: el canvi que han promogut 200 activistes
 » El moviment antigrossofòbic denuncia que la discriminació afecta la salut mental de la gent grassa

Anna Utiel
 BARCELONA

Vas a urgències amb un mal terrible perquè tens un còlic nefrític i el doctor et diu: "Ja sé que no hi té res a veure, però t'has plantejat apuntar-te a la llista d'espera per fer-te una reducció d'estómac?". Si ets una persona prima, et deu semblar inimaginable; si ets una persona grassa, potser t'ha passat. Aquesta és una de les experiències que expliquen la fòbia de Tess Hache d'anar al metge. "Només hi vaig en casos extrems", confessa aquesta artista i activista contra la grassofòbia.

Per a ella, aquesta situació és fruit de la "patologització" que la medicina ha fet dels cossos grassos, cosa que provoca que "qualsevol problema de salut que pateixi una persona grassa es relacioni amb el seu pes". Amb l'objectiu d'erradicar aquesta visió, prop de 200 activistes de diferents països s'han aliat aquest any per resignificar el que fins ara era el Dia Mundial contra l'Obesitat, el 4 de març, i convertir-lo en el Dia Mundial contra la Grassofòbia.

Defensen que l'obesitat no és cap malaltia, i al·leguen que l'Organització Mundial de la Salut (OMS) no s'hi refereix com a tal, sinó com a factor de risc per patir-ne d'altres. A més, recorden que l'obesitat i el sobrepès es calculen a partir de l'índex de massa corporal (IMC), un indicador "inventat per un matemàtic, no pas un metge, que buscava les mides perfectes d'un home adult, cis i blanc", argumenta Arte Mapache, una altra artista i activista antigrossofòbica.

D'altra banda, tal com apunta la Tess, "quan es llegeix l'obesitat com a malaltia, mai es fa

Una il·lustració d'Arte Mapache, artista i activista contra la grassofòbia. Foto: Arte Mapache

des de l'empatia, sinó des de la culpa". El missatge que envia la societat és que les persones grasses ho són perquè mengen molt i no es mouen prou.

SALUT FÍSICA, NO MENTAL

Tot plegat, tal com denuncien les activistes, s'acaba traduint en "discriminació, violència i rebuig". En nom de la salut, molta gent es creu amb el dret d'opinar dels cossos de les persones grasses i s'atreveix a recomanar-los que facin dieta i exercici, malgrat no tenir ni idea de quin és el seu estil de vida.

Això s'accentua quan es tracta d'algú amb visibilitat. "Regularment, persones (homes) que no coneix de res em diuen que estic gras. De debò, no us ho he preguntat...", deia fa uns dies a Twitter el regidor del Districte de l'Eixample, Pau González, ex-

emplificant la realitat que assenyala l'activisme antigrossofòbic.

Després hi ha qui va més enllà de jutjar cossos aliens i directament culpa de tots els mals les persones grasses que no se n'amaguen. "Simplement pel fet de mostrar-nos ja ens diuen que fem apologia de l'obesitat", assegura Arte Mapache, que sovint rep aquesta mena d'acusacions al seu compte d'Instagram. "Hi ha comentaris que són *destroyers*", lamenta la Tess parlant de la mateixa xarxa social.

I és que els *haters*, que s'escuden en la preocupació per la salut per atacar les persones grasses, són precisament els que acaben promovent problemes de salut. Principalment, de salut mental, un aspecte que mai tenen en compte. "Sembla que a les persones grasses se'ns pugui dir de tot", es queixa Arte Ma-

pache, que recorda que l'odi que es diposita dins i fora de les xarxes pot derivar en trastorns de la conducta alimentària (TCA) i, fins i tot, en intents de suïcidi.

De fet, els mateixos *haters* també poden acabar afectant el benestar físic de les persones a qui ataquen. "Critiquen les persones grasses perquè diuen que no fem exercici, però quan en fem, se'n riuen", qüestiona la Tess. Ella mateixa va deixar la natació quan era petita per l'assetjament que patia als vestuaris per part de les altres nenes. "No poder nedar, ballar o fer qualsevol esport perquè la gent en farà burla és el que fomenta el sedentarisme", afegeix.

EN EL SEXE I EN TOTS ELS ÀMBITS

La grassofòbia es replica en totes les esferes de la vida, i el sexe no n'és una excepció, tal com reflecteix el fanzín *Gordura y deseo*, de

Tess Hache. "A l'imaginari eròtic que tenim només hi ha referents normatius. Jo mai m'hi he sentit representada", explica l'autora. Això, diu, fa que molts cops les persones grasses sentin que no són desitjables i, de retruc, "genera inaccessibilitat cap al propi cos". "Et preguntes: si ningú té desig cap al meu cos, per què l'he de tenir jo?", admet, afegint que això fa viure la sexualitat "amb més vergonya". Ara bé, també alerta que, quan sí que hi ha desig cap als cossos grassos, no sol ser de forma oberta, sinó "des del morbo, el secretisme i el fetitxisme". "Això és cosificació i violència", denuncia.

Amb tot, creu que cal una reflexió col·lectiva per crear "un món més amable amb els cossos dissidents" en tots els àmbits: "Preguntem-nos on és la dissidència a la nostra feina, entre les nostres amistats... A tot arreu".

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

La promoció d'habitatge públic més gran de l'Estat

per Eduard Corbella (Barcelona en Comú)

Foto: Ajuntament

Aquestes últimes setmanes hem tingut bones notícies pel que fa al dret a l'habitatge. En primer lloc, hem posat la primera pedra de la promoció pública d'habitatge més gran de tot l'estat espanyol: l'Illa Glòries. Estem parlant d'una promoció de 238 pisos, 125 dels quals s'adjudicaran en règim de lloguer i la resta en dret de superfície, dues fórmules que en garanteixen la titularitat pública i que mai acabin en el mercat privat. Aquests 238 habitatges suposaran una llar assequible per a més de 800 veïns i veïnes en un entorn en forta transformació urbana i amb grans zones verdes.

La promoció de l'Illa Glòries ha suposat una inversió municipal de 44 milions d'euros. Aquesta construcció sola suposa una inversió més gran que tot el que va licitar l'Incasòl (l'òrgan de la Generalitat encarregat de l'habitatge) l'any passat per tot el país. I podríem pensar que és una cosa del 2021, però si mirem el 2020 veurem com l'Institut Municipal d'Habitatge de Barcelona va licitar aquell any pandèmic un pressupost 24 vegades superior a Barcelona del que va licitar l'Incasòl a tot Catalunya (Barcelona va invertir 164 milions d'euros, mentre que la Generalitat va invertir-ne 7,3).

La segona bona notícia és que el govern estatal va tornar a prorrogar la moratòria de desnonaments endegada en època de pandèmia. Aquesta mesura permet a famílies en situació de vulnerabilitat guanyar temps per mediar o trobar una alternativa habitacional. És cert que no cobreix tots els casos i es pot considerar una mesura in-

suficient davant la greu crisi habitacional que viu l'Estat, però des que va entrar en vigor, a l'Eixample s'han reduït considerablement el nombre de llançaments setmanals.

Una altra fita jurídica a celebrar és que Catalunya tingui per fi una llei 'antidesnonaments', després de la derogació del Decret Llei 17/2019 per part del Tribunal Constitucional (TC) i de l'estira-i-arrotonsa d'alguns partits. Aquesta mesura permetrà renovar contractes de lloguer social quan la propietat sigui un gran tenidor, o l'obligatorietat de fer lloguers socials per a llars vulnerables en fi de contractes, entre altres mesures. Malauradament, aquestes bones notícies es veuen acompanyades per la decisió del TC d'anul·lar la regulació dels lloguers a Catalunya, una mesura que havia aconseguit abaixar les rendes al nostre país i a la nostra ciutat. Ara més que mai, ens cal una llei estatal d'habitatge que reguli els lloguers.

Totes les administracions han de fer la seva part per protegir el dret a l'habitatge. A Barcelona, fins ara, l'Ajuntament està assumint el gruix de les polítiques d'habitatge, tot i que en realitat l'habitatge és una competència autonòmica. Estem actuant contra l'emergència habitacional combatent-la en els seus diversos fronts: d'una banda, estem aturant el 90% dels desnonaments que s'ordenen a la nostra ciutat gràcies a la Unitat Antidesnonaments i el Servei d'Intervenció en situacions de Pèrdua de l'Habitatge i Ocupacions; de l'altra, estem construint i adquirint més habitatge que mai per ampliar el parc públic.

L'any passat, l'Ajuntament va batre un rècord en compra d'habitatges per ampliar el parc públic i lluitar contra l'especulació, arribant a comprar fins a 13 finques senceres, que signifiquen un total de gairebé 400 pisos que garantirán un habitatge assequible per a prop de 1.000 veïnes de la ciutat. D'aquestes finques, cinc són a l'Eixample i suposen un centenar d'habitatges en un districte en el qual seria molt difícil construir-los. De fet, des de 2015, al nostre districte s'han adquirit un total de 144 habitatges procedents de 8 finques senceres.

I no només fem rècord en compres, també en construcció. La promoció de Glòries és només un exemple. L'Ajuntament de Barcelona, des del 2015, ha incrementat el ritme constructiu a tota la ciutat, amb dades que actualment multipliquen les de mandats anteriors. Ara mateix, de fet, l'Ajuntament té 31 promocions en obres o a prop d'iniciar-les, que sumen un total de 2.115 habitatges, amb una capacitat per a unes 4.500 persones.

Barcelona lidera la inversió en habitatge, però no pot fer front a l'emergència habitacional sola. Cal regular el mercat del lloguer i crear més polítiques públiques per ampliar el parc públic i, per aconseguir-ho, la ciutat necessita que les administracions amb moltes més competències en habitatge, la Generalitat i l'Estat, facin el mateix esforç constructiu i adquisitiu per consolidar un parc públic d'habitatge assequible, que trenqui les dinàmiques del mercat que especulen amb el dret a l'habitatge de la ciutadania.

Les millors perles

Per a qui ho pugui necessitar: fer 1.400 calçots alhora, l'equivalent a 600 quilos, ja és possible. Un ferrer de Vinebre ha inventat una màquina amb quatre braços hidràulics, amb una enorme graella a cadascun, per fer les calçotades més populars.

Un home de 69 anys va acabar greument ferit a l'hospital després de barallar-se amb el seu company de petanca, que li va clavar fins a tres ganivetades a l'abdomen. Va passar fa uns dies a Sant Boi de Llobregat.

Detenen a Sabadell set membres d'una mateixa família que es dedicaven a vendre gossos caniche falsos, amb un benefici d'uns 70.000 euros. Més de 110 persones haurien estat víctimes d'aquesta estafa. Potser a la pròxima els adoptaran.

Una noia es fa viral a Twitter per portar una bossa de tela al transport públic amb un text en àrab. La traducció: "Aquest text no té cap propòsit que no sigui el d'aterroritzar aquells qui temen la llengua àrab".

Nia Escolà/ACN

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 43221-2010

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Difusió controlada

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Els semàfors

Diputació

La Diputació ha presentat La Industrial+, el projecte que transformarà el recinte de l'Escola Industrial en un espai de referència per al barri i la ciutat i que donarà al veïnat més zones verdes. Les obres, això sí, duraran uns 10 anys.

pàgina 8

Som Sant Antoni

12 comerços associats a Som Sant Antoni s'han convertit en punts de recollida per enviar material d'ajuda a Ucraïna. Ja han omplert un cotxe 25 vegades de productes i també han fet donacions a hotels on hi ha mares i nadons refugiats.

pàgina 10

Bicibus Eixample

El Bicibus Eixample compta amb una nova –la quarta– línia: la de Sagrada Família. Hi participen quatre escoles del barri i es preveu que reuneixi uns 40 pares, mares i alumnes. Divendres tindrà lloc la seva primera sortida.

pàgina 16

Safata d'entrada

Menyspreu als sahrauís

per Amadeu Palliser

Foto: Alan Ruiz Terol/ACN

És evident que un polític mediocre s'amaga en la pandèmia, la invasió d'Ucraïna, etc. per justificar les seves decisions interessades, partidistes i supeditades als beneficis de l'Ibex-35.

Un clar exemple d'aquesta manera de procedir és Pedro Sánchez, que –juntament amb el rei i la gran patronal i obviant Podem, el seu soci de govern, i el Parlament– ha decidit donar l'estocada final al poble sahrauí, a favor del regne de Marroc.

Una decisió d'aquest calibre ha estat efectuada de forma secreta (i desvetllada pel rei Mohammed VI), reconeixent la "importància del Sàhara per al Marroc" i defensant que "sempre és bo tancar una crisi, i especialment quan hem de fer front a la guerra de Putin". Això demostra una

manca d'ètica, moral i sensibilitat característica de Sánchez i de l'estat profund espanyol, com sabem també els independentistes catalans. I, així mateix, exhibeix una falta de visió geoestratègica, per les possibles repercussions que aquesta decisió comportarà al gas d'Algèria.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *La crisi del Gimnàs Social Sant Pau continua creixent*
- 2 *L'Escola Fort Pienc, a la Marató per l'Emergència Climàtica*
- 3 *L'Escola Industrial del futur: més oberta al veïnat i amb centres d'innovació i interpretació*
- 4 *Artadi: "Cal evitar un Eixample de primera i un de segona que pateixi més congestió"*
- 5 *El metro des de l'aeroport o Sants, gratuït per als refugiats ucraïnesos*

A les xarxes

#ElCatalàAL'Escola

#AdeuALaZBE?

#ElBarçaHaTornat

@**agenciaacn**: El Govern diu que no aplicarà percentatges [de llengües a l'escola] i obre una consulta per fer un decret que reguli el règim lingüístic educatiu.

@**Lucia_MartinG**: La zona de baixes emissions encara és vigent tot i la sentència del TSJC. L'anunci del TSJC va en contra de les directrius europees i de l'OMS.

@**maxgranada**: Entrenador català, rodes de premsa en català, anuncis amb Estrella Damm, passeig al Bernabéu. Ha tornat el nostre Barça.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Amau
Nadeu

L'Escola Industrial del futur

» El projecte de transformació del recinte contempla més espai per als veïns i un centre d'innovació
 » Davant la possibilitat d'acollir l'ampliació del Clínic, el veïnat demana conservar la part esportiva

EQUIPAMENTS ▶ Per fi s'ha esclarit quin serà el futur del recinte de l'Escola Industrial. La Diputació de Barcelona va presentar ahir el projecte La Industrial+, que transformarà part de l'espai i mantindrà alguns dels seus actuals usos. Es preveu que les obres comencin a finals del 2023 i durin al voltant de 10 anys.

Primer de tot, pel que fa a l'accés del veïnat al recinte, és important destacar que aquest s'obrirà més al barri i a la ciutat, ja que les obres preveuen connectar per l'interior de l'escola els carrers d'Urgell i Viladomat. D'altra banda, també està previst omplir el recinte de vegetació per tal que la zona guanyi una quantitat important d'espais verds i que el Paranimf o la sala de telers "puguin veure la llum".

Des de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample veuen amb bons ulls que els veïns del barri guanyin nous espais. "Estem molt contents, ja que vivim

en un dels barris més poblats i amb menys zones verdes", insisteix el president de l'entitat veïnal, Joan Vey. El que no veu amb tants bons ulls, però, és que la Diputació no comparteixi més espais. "Amb tot els que té, en podria haver cedit algun perquè el fessin servir els veïns", afirma.

Seguint amb les novetats, cal destacar que una d'elles serà el Centre Internacional per a la Innovació en els Serveis Públics, que s'ubicarà a l'antiga Escola Universitària d'Enginyeria. En aquest centre es farà recerca en ciència, empresa, tecnologia i administració pública per "millorar els serveis públics". Paral·lelament, també hi haurà un equipament cultural per fer-hi congressos i un centre d'interpretació per divulgar el patrimoni de l'Escola Industrial.

Sobre patrimoni, es pronuncia Jaume Artigues, de la Comissió de Patrimoni de la Federació d'Associacions Veïnals de Barce-

Un dels edificis de l'Escola Industrial que es transformaran amb el nou projecte. Foto: Blanca Blay/ACN

lona (FAVB), qui insisteix que s'hauria de tirar endavant l'expedient per protegir tot el recinte, demanat per la plataforma 'Un nou Clínic és possible, salvant l'Escola Industrial'. "Està aturat per donar temps a la Diputació, ja que si s'han de fer obres, l'expedient podria aturar-les", recalca.

EL CLÍNIC?

Durant la presentació del projecte, la presidenta de la Diputació, Núria Marín, va reconèixer que també es contempla la possibilitat de fer servir "l'espai per ubicar l'ampliació de l'Hospital Clínic". Davant d'aquestes paraules, Vey assenyala que, com que l'ampliació

no es pot fer en cap edifici catalogat, hi ha el risc que s'escullin les instal·lacions esportives o la piscina Sant Jordi. "De cara al barri seria perjudicial, ja que el veïnat i les escoles les fan servir molt", diu esperant que els futurs canvis no es tradueixin amb pèrdues d'espais per a activitats de lleure.

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

IMPULSEM EL QUE

AJUTS DE FINS AL 80% PER A PROJECTES QUE ACTIVEN L'ECONOMIA DELS BARRIS

6a edició

Consulta les bases a: barcelonactiva.cat/impulsemelquefas

#impulsemelquefas

Barcelona
Activa

Ajuntament de
Barcelona

S'ha posat en marxa un nou sistema per regular la distribució de mercaderies a la superilla. A partir d'ara només es podrà fer la càrrega i descàrrega entre les 9.30 i les 16 hores durant un màxim de 30 minuts.

Candy Darling Bar: un espai per a totes les identitats LGTBI

Alba Losada
SANT ANTONI

L'essència de l'establiment LGTBI Candy Darling Bar, situat al número 586 de la Gran Via, es palpa abans d'entrar-hi. El seu logo, que descansa sobre la porta, és un triangle rosa fet servir a l'Alemanya nazi per assenyalar les persones LGTBI i, més tard, convertit en un símbol de la comunitat LGTBI contra la LGTBI-fòbia. "És un dels símbols amb un significat original negatiu, com la paraula 'maricón', als quals s'ha donat la volta", diu un dels mànagers de l'establiment, Àngel García.

Més enllà de reivindicar símbols de lluita, el més important que aporta aquest bar, apunta, és que hi ha lloc per a totes les identitats LGTBI. Abans, afegeix, el més habitual a Barcelona era trobar, per un costat, espais per a homes gais i dones lesbianes per l'altre. Ni les dues parts es barrejaven gaire ni hi havia massa llocs

Clients durant un espectacle al bar. Foto: Facebook (@candydarlingbar)

per a altres persones de la comunitat, com ara les trans o de gènere no binari. "És un espai per a tothom", insisteix sobre una realitat que és fàcilment evident en moure's per la pista de ball.

També és un establiment on es pot sentir que es pertany a algun lloc, i així és com ho viu un dels seus clients, en Pablo. "He trobat una comunitat i puc ser jo mateix", celebra reconeixent que el Candy l'ha ajudat a vestir amb una estètica "més queer". Per part seva, una altra clienta, la Laura, valora positivament que sigui per a homes i dones, tot i que, al-

hora, afirma que a vegades hi ha més presència masculina. "Tampoc és culpa de cap persona: els homes han acostumat sempre a ocupar més espais", recorda.

Una altra de les curiositats del Darling, nascut el setembre del 2019, és que ha viscut més temps amb pandèmia que sense. Encara que, segons García, aquesta ha impedit fer certs esdeveniments, el balanç "és bo" per haver crescut en aquest context. Una de les coses que ha ajudat és que, afirma, "hi ha llocs que han d'anar creant una identitat, però el Candy ja va néixer amb una", afirma.

Som Sant Antoni es bolca amb Ucraïna enviant material

SOLIDARITAT ▶ Quan va esclatar la guerra contra Ucraïna, l'Iryna Kielbasa, una veïna del barri, va sentir que havia de fer alguna cosa pels seus familiars i amics atrapats entre els bombardejos. Així que, tal com recorda, va anar a buscar a la presidenta de Som Sant Antoni, Lúcia Núñez, per demanar-li si des dels comerços associats podien recollir material d'ajuda pel seu país. Núñez no va dubtar en fer tot el que estava a les seves mans. "Era l'únic que podia fer per Ucraïna. Espero que amb ajudes com aquesta la gent pugui tirar endavant", afirma Kielbasa.

La veritat és que la iniciativa de Som Sant Antoni pot fer bas-

tant si es té en compte tot el que ja ha aconseguit. Tal com explica Núñez, gràcies a les 12 botigues associades que s'han convertit en punts de recollida de material i a la col·laboració dels Encants de Sant Antoni, s'ha omplert un cotxe monovolum 25 vegades de roba, menjar o medicaments. "Un voluntari, en Miguel Ángel, ho ha anat portant tot a l'església de Santa Mònica o al consolat d'Ucraïna", diu.

Encara hi ha més. Fa pocs dies, Som Sant Antoni també va començar a enviar productes a dones i nadons refugiats en hotels de la ciutat. "La majoria arriba sense res", recorda.

12 comerços associats han participat en la recollida de material. Foto cedida

ELS VEÏNS, AL CENTRE DE LES NOSTRES POLÍTIQUES

Segons l'Ajuntament de Barcelona, aproximadament, 2 de cada 10 persones que hi viuen són majors de 65 anys. Tenint en compte aquesta realitat, des de Ciutadans vam presentar al Plenari del Districte una proposició dirigida a facilitar l'accés a la informació de les persones grans. En aquest sentit, vam sol·licitar l'obertura d'un espai a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà on la gent gran pugui adreçar-se per resoldre dubtes o plantejar queixes, tot això sense haver de fer cap tràmit online. La proposta va ser **aprovada per unanimitat**.

Per altra banda, després de reunir-nos amb l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample, vam presentar un prec al Govern del Districte perquè aquest solucioni la situació d'inseguretat que es pateix actualment a la plaça Tetuan a causa dels patinets i bicicletes que circulen a la zona. Vam defensar la màxima que **la vorera és sempre del vianant**.

Pel que fa al comerç, continuarem atents a la previsió del govern de la ciutat pel que fa al repartiment dels fons europeus que arribaran pròximament en el paquet de REACT-EU, el qual ha de servir per accelerar la recuperació econòmica de Barcelona. Exigirem que es gastin en qui realment els necessita, i no en despeses supèrflues i innecessàries. Pensem que s'ha de donar prioritat al comerç de proximitat, amb l'objectiu de recuperar els llocs de treball que es van perdre a causa de la covid-19.

Per acabar, volem agrair als veïns de Sant Antoni que van col·laborar a la recollida d'aliments i material que vam dur a terme el dia 5 de març i que s'enviarà a Ucraïna per pal·liar els efectes de la guerra. Així mateix, us recordem que el dia 2 d'abril us esperem a la plaça Francesc Macià amb la voluntat d'atendre les vostres queixes i recollir les vostres propostes.

Ens veiem aviat!

BUZÓN DE LA CIUDADANÍA

¿Problemas en tu barrio? ¿Tienes alguna propuesta?
¿Quieres saber qué hacemos por el Eixample y nuestros vecinos?

dreta.eixample@ciudadanos-cs.org

esquerra.eixample@ciudadanos-cs.org

Con Aurora Saez y Pedro Sánchez, consellers de Cs Eixample,
siempre a disposición de nuestros vecinos

Protegir l'aigua invisible

Aigües de Barcelona és pionera en la preservació dels aqüífers subterranis i la regeneració de l'aigua per fer front al canvi climàtic

Un nou món circular està a punt de néixer. El canvi climàtic ens crida poderosament l'atenció perquè tem les coses d'una altra manera. Vivim en un sistema que consumeix sense fre els recursos de la natura. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) són la guia per cuidar el planeta i alhora construir una societat més justa. L'aigua, origen de la vida a la Terra, té un paper central en el canvi de model.

El lema del Dia Mundial de l'Aigua d'aquest any és "L'aigua subterrània: fer visible allò invisible" i posa de relleu la importància de l'aigua emmagatzemada al subsol. Es tracta d'un recurs hídric que, al marge de les glaceres i els casquets polars, suposa més del 90% de l'aigua dolça disponible al món. Les aigües subterrànies pateixen perill de sobreexplotació i contaminació, per la qual cosa és vital reforçar-ne la protecció.

L'escalfament global, la capacitat limitada dels rius i els aqüífers, junt amb l'increment de la demanda d'aigua per l'augment de la població, dibuixen un escenari de gran estrès hídric que requereix respostes urgents a l'alçada de la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí. L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ha activat la prealerta per sequera a la regió de Barcelona i es podrien començar a decretar

► Riu Llobregat

restriccions si les reserves d'aigua se situen per sota del 40%.

Ajudar la natura

La manera més sostenible d'ajudar la natura, protegir els recursos subterranis i adaptar-se als efectes del canvi climàtic és mitjançant la reutilització de l'aigua. La paraula clau és regenerar. Regenerar és sotmetre l'aigua depurada a un tractament nou perquè es pugui reutilitzar seguint un model circular. Un cop regenerada, l'aigua es pot tornar en condicions òptimes als rius i aqüífers per començar novament el cicle de captació o bé subministrar directament la indústria, les ciutats i l'agricultura per a diferents usos. La reutilització de l'aigua regenerada permet garantir la disponibilitat i qualitat dels recursos hídrics, i evita l'impacte dels períodes de sequera.

Aigües de Barcelona va aconseguir regenerar el 2021 un total de 38 hm³ d'aigua, l'equivalent a 11.250 piscines olímpiques. Una clara aposta per la regeneració que cal reforçar davant dels efectes severos del canvi climàtic.

La reutilització de l'aigua regenerada permet garantir la disponibilitat i qualitat dels recursos hídrics, i evita l'impacte dels períodes de sequera

La protecció dels recursos hídrics subterranis és un dels compromisos que formen part de l'estratègia d'acció climàtica que duu a terme la companyia. La recàrrega d'aigua parcialment tractada a la planta po-

tabilitzadora de Sant Joan Despí i l'ús d'aigua regenerada per evitar la intrusió salina (entrada d'aigua de mar a l'aqüífer), són dos exemples clars d'aquest compromís.

Des dels anys 60 del segle XX, la companyia aplica un sistema de recàrrega artificial en profunditat, basat en la injecció d'aigua potabilitzada a la planta de Sant Joan Despí en alguns dels pous d'extracció disponibles. Entre els anys 2014 i 2017, es va dur a terme un projecte a nivell internacional per demostrar la possibilitat de recarregar aigua parcialment tractada, és a dir, aigua només sotmesa a un pretractament de decantació i filtració més una lleugera cloració, en comptes d'utilitzar aigua potabilitzada. El 2021, després d'haver-se demostrat en aquest projecte la innocuïtat de la

injecció d'aigua parcialment tractada sobre la qualitat de l'aqüífer, l'Agència Catalana de l'Aigua va autoritzar a recarregar aquesta aigua, durant els cinc anys següents, amb un protocol de controls molt exhaustiu. Aquesta actuació permet infiltrar uns 2.500 m³/dia, un cabell d'aigua equivalent al consum diari de més de 23.500 persones.

D'altra banda, des dels anys 70, els nivells de l'aqüífer principal del delta del Llobregat han estat recurrentment per sota del nivell del mar, el que ha afavorit l'entrada d'aigua marina a l'aqüífer, principalment a través de la dàrsena del port a la Zona Franca. Per revertir aquesta situació, entre el 2007 i el 2009 es va construir una línia de 15 pous, ubicats a uns 1.500 metres en paral·lel a la línia de costa, totalment equipats per poder injectar un màxim de 15.000 m³/dia d'aigua regenerada procedent del tractament avançat de l'Estació Regeneradora d'Aigua del Baix Llobregat, gestionada per Aigües de Barcelona. La injecció d'aigua actua com a barrera a l'entrada de l'aigua de mar i millora la qualitat de l'aigua de l'aqüífer en aquesta zona. El 2021 Aigües de Barcelona va injectar als pous un total de 679.105 m³ d'aigua regenerada, equivalent a 200 piscines olímpiques, com a barrera contra la intrusió salina.

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

“A l’extraradi tens el pitjor de les ciutats i el pitjor dels pobles”

Kiko Amat

Escriptor de Sant Boi establert a l’Eixample

Albert Alexandre

Fotografia: J.Chichelnitzky

Vas néixer a Sant Boi l’any 1971. Què recordes de la teva infància?

No et faré una glossa *en plan* Dickens, però ho recordo tot perquè em passo el dia escrivint d’això. Sant Boi era una zona a mig fer, un projecte a mitges. I, per tant, encara no se sabia si allò acabaria com el putó cul o seria guai. Viure a la perifèria de Barna és viure en terra de ningú. Una mescla bipolar del camp i la indústria. A l’extraradi barceloní tens el pitjor de tots els llocs: ets massa urbà per tenir una vida de poble de postal i, a la vegada, vius en un lloc amb 90.000 habitants. Dit això, jo vaig viure una infància relativament feliç, fins que em van passar coses adverses.

Quina relació tenies aleshores amb Barcelona?

Hi havia una comunicació marcada pels ferrocarrils. Sent un adolescent de 15 anys, a les nits has de tornar amb l’últim tren, un clàssic de la penya de rodalia. Però tothom mirava cap a Barcelona. Jo hi tenia una relació romantitzada i d’idealit-

zació extravagant i embogida... Coneixia Barcelona pel que s’havia cantat o escrit sobre la ciutat. Per tant, la meua idea, totalment fliçada, es basava en trossets de cançons. Una de dues: o tot el que em van explicar era un mite i em van estafar de la manera més obscena o s’havia acabat aquell rotllo de la Barna de finals dels 70.

Però què t’imaginaves que era Barcelona?

Un lloc ple d’artistes i d’àtics... *La ciudad que nunca duerme* i totes aquestes merdes. Tinc la sensació d’haver arribat a molts llocs en moments de declivi, també en les subcultures. L’únic lloc on no he arribat tard ha estat a l’escena *hardcore*.

I Sant Boi era un desert?

Sí. M’acabo de llegir la biografia de Bobby Gillespie [*el cantant dels Primal Scream*] i la seva vida s’assembla molt a la meua. Xavals de classe obrera, perspectives nul·les, barris de merda, violència... Però és clar, hi ha un moment en què deixem d’assemblar-nos salvatgement, perquè ell pertany al centre del món cultural i jo mai vaig tenir la sensació d’estar fent història. D’estar vivint una cosa narrable i exòtica, sí. D’altra banda sempre diu que l’exotisme

biogràfic és un incentiu superpoderós per a la narrativa. Si vens d’un món exòtic, no bibliòfil, extravagant i rar com Sant Boi, estar clar que això enriqueix la teua narrativa, perquè és un món no explorat. Però l’has de saber explicar i has de saber

“Els càmpings del Baix Llobregat eren com la Ford a Detroit: tothom hi treballava”

escriure bé. S’ha escrit mil cops sobre la vida *clasesmedia* dels professionals liberals de Barcelona, però mai sobre la història de la perifèria. Per tant, sí que era conscient que el que em passava era important i que s’havia d’explicar, però no perquè fos rellevant.

Abans deies que vas tenir una infància feliç i que després vas tenir adversitats... A què et refereixes? Adversitats de tipus familiar. No entro en la categoria de família dis-

funcional extrema, però sí que vaig viure coses que em van transformar en una altra persona. Jo era un nen dèbil, sensible i malaltís... Un *nerd* de manual! Determinades coses que van passar a casa meua i determinades violències em van convertir en un altre paio. El cor se’m va glaçar. Com diu Graham Greene, un escriptor ha de tenir una estella de gel clavada al cor, i jo vaig tenir la bona o mala sort de tenir-la clavada molt aviat. Això em va refredar. Va transformar la manera com veia les coses i com m’enfrontava al món, al llinatge o a la família. De cop, uns vincles no sanguinis van ocupar el lloc dels sanguinis. Una altra família: la família escollida.

Com era la teua colla?

Nerds com jo. No atlètics, sensibles i amb interessos culturals sense cap relació acadèmica, molt precoços. A vuitè d’EGB el meu millor amic ja havia llegit *El Capital* i *La Iliada*, i sabia moltes coses del Tercer Reich. Era un *pavo* demencial! No sé que se n’haurà fet. Vaig viure en un món que era completament no-masculí mentre coexistia amb dues cultures “virils” (si us plau, escriu que estic fent cometes aèries): el rugbi i els skins. Sempre em vaig sentir el rar entre les cultures que m’havien

tocat. Estava rodejat de gent que no era com jo. Això em va donar una sensació d’alteritat bastant interessant, però vaig tenir l’adolescència de qualsevol xaval de classe obrera. Vaig abandonar els estudis als 17 anys per fer feines manuals no qualificades. A amics meus extremadament intel·ligents també els va passar. Un va acabar en una rectificadora, l’altre en una fàbrica de melmelades i uns quants eren carters. No hi havia ningú que anés a la universitat. Vaig fer el que feia tothom al meu entorn: treballar en fàbriques, càmpings... Els càmpings del Baix Llobregat eren com la Ford a Detroit. Tothom hi treballava.

Com arriba al teu cap la idea de ser escriptor?

Va ser molt temps després, però no crec que funcioni així. Si vius en un entorn de classe mitjana o mitjana alta amb pares llegits, interessos artístics i vincles amb gent de la cultura, pots tenir la idea de ser escriptor. Si vens del món d’on venia jo, no és que et falti la possibilitat física d’escriure, sinó que no t’imagines que pots escriure. Ningú que coneixes ha fet res artístic a la vida. A Sant Boi gairebé no hi havia grups de rock, que és el mínim que s’exigeix a una cultura de classe obrera: esportistes i músics. ▶

“Qui se sorprèn de l'ascens de Vox mai ha tingut un fatxa a l'escala”

◀ Jo em veia des de fora i m'imaginava que el que vivia podia ser nartrat, però no em pensava que pogués arribar a fer novel·les. No és tant que necessitis les eines de l'ofici, que també, sinó que algú t'ha de dir que ho pots fer.

Quan vas començar a dedicar-te a la literatura?

Això no va passar fins al 1999. Fins aleshores, escrivia sense una idea artística. Creia que per ser escriptor havies de ser ric, *yanqui*, titulat i a poder ser mort. No vol dir que no escrivís... Feia fanzins, articles i moltes cartes. La meva cultura és molt epistolar i oral. És gairebé el més important de la meva classe social: gent parlant en bars durant hores de subnormalitats o no. Improvisar sobre parides, hora rere hora. En aquell moment ho veia com una manera de no penjar-me, i ara veig que hi desenvolupava les eines del que faig. És com el rap. La gent que fa hip-hop no són literats. Venen d'una cultura del parlar i la improvisació. La meva cultura és així. Sense rapejar, afortunadament. Gent que afile el seu llenguatge i que vol conèixer les paraules per insultar millor, sense una perspectiva artística sinó de supervivència.

T'he sentit dir que, si fóssim americans, ja hi hauria mil sèries dels paisatges d'extraradi que apareixen en novel·les com *Revancha*. Creus que no s'han explicat?

Ara sí.

Ara sí, amb tu?

Sí, sí. Tal qual. Jo he explicat l'experiència perifèrica de classe obrera dels anys 80, sense romantitzar-la. Quan vaig entendre que podia ser escriptor, encara tenia vergonya d'escriure sobre el meu poble i la gent que hi havia allà. No ho vaig fer fins a la meva tercera novel·la, *Rompepistas*. Aleshores vaig entendre que era obligat parlar del lloc d'on venies i que havia d'escriure d'allò més privat perquè fos universal.

Per què creus que els americans tenen relats de l'extraradi i aquí no n'hi ha?

Tot el seu país es va inventar des de zero i, per tant, tenen tendència a aferrar-se al mite. Saben veure molt de pressa el que és flipant de la seva experiència, encara que siguin uns tirats de Kentucky. Aquí venim d'una cultura acomplexada, inferior i endarrerida. A més, crec que ells són menys elitistes. Fins i tot la seva classe alta és menys fastigosa que l'europea. Han menjat del pop i del mite fundacional de la gent del poble. Aquí, com diu la Bíblia, és més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que un escriptor *chusmero* surti en una revista elitista espanyola [riu].

Pel que fa als personatges, com a *Revancha*, on el protagonista és un nazi homosexual, busques el que és perifèric?

Als 90, els nazis i els hooligans es van convertir en celebritats. És flipant que matons de quarta de barri es fessin megafamosos sense YouTube. Apareixien al *30 minuts* encaputxats i dient salvatjades. Alguns d'ells sabies qui eren, perquè era un temps en què algunes d'aquestes subcultures anaven als llocs on anaves tu. Ara mai et trobaràs la cúpula més extrema dels nazis de Barna en un bar escoltant música reggae. Es van convertir en mites folklòrics. La gent omplia la manca d'informació amb mitologia, i transformava els nazis en coses més grans que ells mateixos. Eren com el coco o

“Creia que per ser escriptor havies de ser ric, *yanqui*, titulat i a poder ser mort”

l'home del sac. Quan vaig fer *Revancha* em preguntava qui devia ser el seu pare. Els duien regals els reis? Un nazi té *pantofles*? No hi ha cap caricatura més exagerada de la masculinitat que un neonazi, però no ho pots ser 24 hores al dia. Hi ha algun moment que pares, no?

Acabes de publicar *Los enemigos*. Quina necessitat tenies de fer aquest llibre?

Los enemigos és el resultat d'un any treballant amb personatges que es venjaven i d'anys tenint una visió del món dicotòmica. És un intent d'explicar com ets quan la teva vida està basada en la separació entre amics i enemics. Vaig poder escriure sobre l'odi a *Revancha* perquè vaig viure amb odi. A *Los enemigos*, en lloc d'alterar el meu odi per posar-lo en personatges, l'analitzo sense fer el típic estudi caspós i bibliòfil. És un manual per entendre l'enemistat. El llibre no diu que tenir enemics mola, sinó que són una potència neutra. Si l'apliques de manera incorrecta, et pot provocar un tumor al cap o un mal de queixal, però si ho fas bé, pot ser fructífer per al teu art o portar-te a una vaga salvatge que aconseguixi reformes. La ira no porta al genocidi. Ara bé, no és una energia fútil. Els còmics en són l'exemple més clar. Els supermalvats no tenen menys poders que els superherois. Els poden fer servir per esclavitzar la raça humana o per millorar-la.

Com són els teus enemics?

Jo soc molt humil amb la meva enemistat. Dels meus enemics m'irrita que no admetin que odien. Que facin veure que estan per sobre teu quan en realitat t'odien.

És el que defineixes com a *clase mediera*?

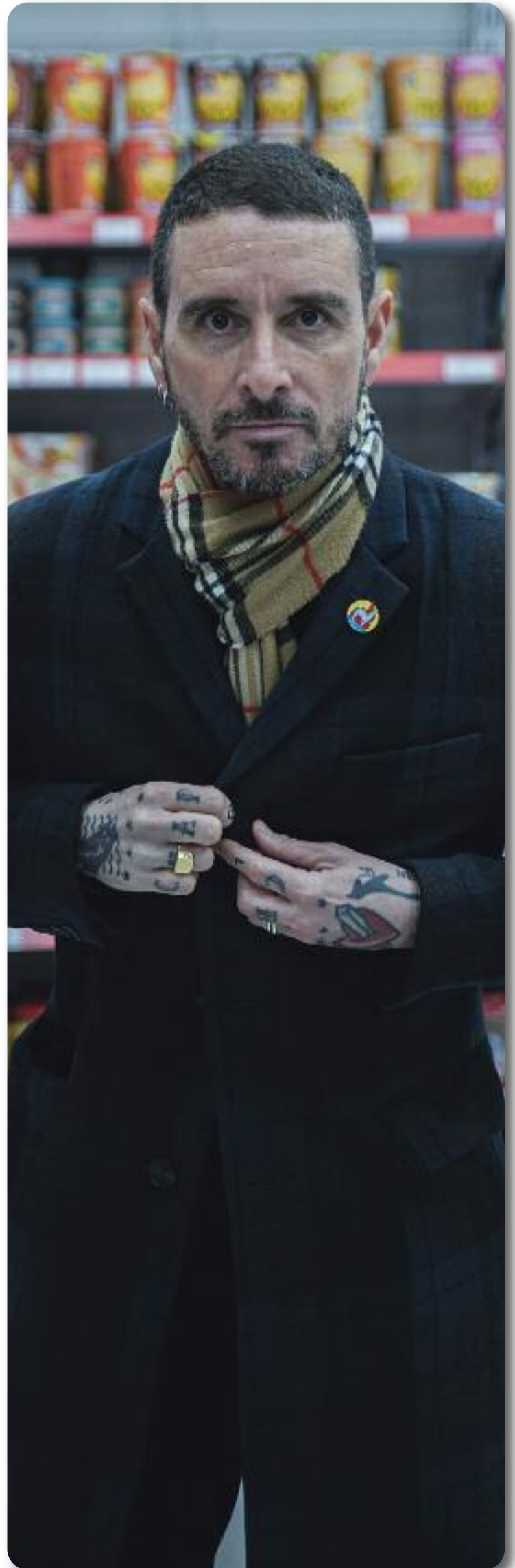
Podria ser. No és tant tota la classe mitjana, però sí que hi ha un perfil de gent repulsiu: solemne, afectat i amb una incapacitat absoluta per riure's d'un mateix. Que es pren el món amb una gravetat que no li correspon, que converteix en èpic el que no ho és, com la paternitat occidental o la vida estudiantil, que és cuqui, i que fa veure que no té enemics i justifica la tírria que et té dient que són les teves accions les que l'han desencadenat. En realitat, no t'odia perquè hagi matat un nen israelita o perquè peguis el seu fill, sinó pel que ets. També és gent que té una perspectiva displicent emmascarada d'exemplaritat respecte de la classe obrera i que la mira com el bon salvatge. Això em fa un fàstic extrem, perquè en realitat només l'accepten si claudica a la seva cultura. Podria seguir...

... Però hem d'anar acabant. Tornem a Sant Boi. Quina relació hi tens avui?

Des dels 22 anys que no hi visc. Tota la vida somiant pirar-me d'allà, i quan ho faig em passo el temps escrivint sobre Sant Boi. Hi tinc un vincle superestret. La meva font d'energia és d'allà. El paisatge que m'emociona, per repugnant que pugui ser, és l'industrial, de descampats i rural del Baix Llobregat. No vol dir que sigui bonic, però em toca la fibra. A mi m'agrada viure a Barcelona, però me la pela. Dit això, quan algú de fora em pregunta d'on soc dic: “De Barna, nen!”. Només parlo malament de Barna quan parlo de Sant Boi.

Tu que has escrit sobre l'extrema dreta, com veus que Vox tingui força representació a Sant Boi?

És un fenomen que sempre hi ha sigut, però abans els cabestres que voten Vox no s'atrevien a dir la seva opinió. De fet, la gent que se sorprèn de l'ascens de Vox només pot ser *clase mediera*, perquè mai ha tingut un fatxa a l'escala, un *poli* al barri... Gent que s'havia cregut el deliri *socialista* que el feixisme desapareixeria sense aplicar cap llei que el prohibís. Dit això, a Sant Boi aquests votants no són tots nazis. També hi ha gent que està desenganyada i a qui el PSOE ha estafat mil vegades. Quan et tracten com escòria pots arribar a tenir una resposta irracional. Com quan fots un cop de puny a la porta d'una discoteca perquè un porter no t'hi deixa entrar. No aniràs al defensor del poble. No dic que em sembli bé, però ho entenc. ■

Veïns, entitats i eixos comercials de l'Eixample, com ara Cor Eixample, van assistir dilluns a una trobada amb la presidenta del grup municipal de Junts per Catalunya, Elsa Artadi, per parlar sobre els reptes que encara l'Eixample.

Uns objectius complerts a mitges

» El nou pla d'usos del districte es basa en el del carrer Girona, aprovat el desembre del 2020
 » El veïnat diu que ha frenat la restauració, però el comerç afegeix que no ha aturat la gentrificació

Alba Losada

DRETA DE L'EIXAMPLE

Davant dels canvis que viuran el barri i el districte amb la futura superilla dels carrers Consell de Cent, Girona, Rocafort i Comte Borrell, l'Ajuntament va aprovar fa poques setmanes un nou pla d'usos. Tal com van dir des del Districte, la idea és "evitar que hi hagi un monocultiu d'activitats principalment vinculades a la restauració i al turisme". És per això que es regularan el nombre màxim d'establiments de restauració, musicals, alimentaris i els que estan relacionats amb el turisme. El referent a seguir és un pla d'usos que, un any i quatre mesos després de la seva aprovació, ja ha donat alguns resultats: el del carrer Girona i els seus voltants.

Des de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample fan, en

general, una valoració positiva de la normativa i tenen clar que aquesta zona del barri no seria com és avui sense el pla. "L'obertura d'establiments de restauració hauria estat molt més brutal", afirmen. Concretament, segons va afirmar a principis de març la tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, a la zona han obert, des que la normativa està en vigor, un total de 15 restaurants, bars i botigues de queviures. "Permetem el seu creixement, però sense que arribi a la saturació", va recalcar. Pel que fa a les llicències que no estan afectades per la regulació, se n'han donat, segons el Districte, més d'un centenar en tot aquest temps.

Per la seva banda, el president de l'eix comercial CorEixample, Xavier Llobet, està d'acord amb què la limitació imposada a la restauració és una realitat. Els resultats, però, diu que podrien ser millors. "Tot i que aquest bloqueig està deixant espais per a altres ac-

S'ha frenat l'obertura de nous comerços de restauració i orientats al turisme. Foto: Línia Eixample

tivitats, de moment no s'han obert gaires coses pels preus dels lloguers, la pandèmia i la guerra d'Ucraïna", lamenta.

La gentrificació és un altre dels problemes que el pla d'usos de tot l'Eixample vol evitar, però en el cas del carrer Girona no ha sortit tan bé com es pretenia. Tal com recalca Llobet, des que es coneix el projecte de la superilla, grans empreses han anat comprant locals i han apujat els pre-

us dels lloguers, i això va en contra d'una part clau del barri: el petit comerç. "En aquests espais el petit comerç no s'hi pot instal·lar. Només grans empreses", afegeix

URBANISME TÀCTIC

En paral·lel, cal recordar que, abans del pla d'usos, va arribar l'urbanisme tàctic als carrers Girona i Consell de Cent per donar més espai al vianant. Per a Llobet s'està fent servir sobretot perquè

alguns cotxes facin petites parades. "Ho fan per necessitat perquè han tret molts aparcaments", recalca. Des del Districte, però, assenyalen que aquesta mala praxi, també protagonitzada per vehicles de càrrega i descarrega, es vol solucionar posant horaris concrets per a aquests serveis. A més, defensen que l'urbanisme tàctic ha començat a escriure el futur dels eixos verds del barri "reduint el trànsit".

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic associació de mitjans d'informació i comunicació
Mitjans Km 0

El Pau,
llevant-se cada dia a les 4 del matí per poder oferir-nos el millor pa del barri.

líniaeixample

DE 6 AM A 1 PM DE DILLUNS A DIVENDRES
 Amb
Laura Rosel

**La
 lectura
 del *matí*.**

**El *matí* de
 Catalunya
 Ràdio.**

**CATALUNYA
 RÀDIO**
 dinsteu

La Clariana de les Glòries fa un pas endavant i es consolida com un nou equipament d'activitats a l'aire lliure. Una de les programades és la ruta històrica 'Glòries, el seu passat i el seu futur', de La Farinera del Clot.

Arranca una nova línia de bicibús a Sagrada Família

MOBILITAT ▶ Des que va néixer, el bicibús ha anat estent-se arreu de diferents barris de la ciutat, i ara ha arribat el torn de la Sagrada Família, que estrenarà una nova línia aquest divendres. Es tracta de la quarta del districte de l'Eixample i de la vuitena de la ciutat. Un dels impulsors del Bicibús Sagrada Família, Marc Hurtado, explica que en aquesta nova línia hi participen les escoles Fructuós Gelabert, Sagrada Família, 9 Graons i l'Institut Escola Sicília i es preveu comptar amb unes 40 persones entre mares, pares i alumnes. La idea, afegeix, és fer aquest bicibús quinzenalment, però si més endavant la demanda creix, podria fer-se cada setmana.

Els projectes que desafien l'ordre establert persegueixen grans objectius, i aquest no és una excepció. Tal com recalca Hurtado, un d'ells és donar als infants més autonomia en moure's i l'oportunitat d'anar en bicicleta amb una seguretat que di-

Sortida prèvia a la posada en marxa del bicibús. Foto: Joanna Chichelnitzky

fícilment seria possible sense el bicibús. L'altra és fer evident el que podria millorar-se a la ciutat i al barri en l'àmbit de la mobilitat. "Volem recordar que a la xarxa viària de Barcelona el cotxe té prioritat sobre altres mitjans de transport", indica sobre una realitat que és força visible a la Sagrada Família.

Tal com insisteix Hurtado, hi ha una mancança de carrils bici "segurs i prou amples" per anar amb nens i que no siguin de dues direccions. Un exemple, apunta, és que des del carrer Indústria fins al de València no n'hi ha cap que sigui d'aquestes característiques. I això, afirma, els pot obligar a circular per la vorera.

La Sagrada Família exhibirà la 'Temptació de l'home'

CULTURA ▶ El Gran Teatre del Liceu va viure el 7 de novembre del 1893 l'episodi més negre de la seva història: un atemptat bomba contra el pati de butaques que va provocar 20 morts. Les dues bombes que es van fer servir eren Orsini, la mateixa que va representar Antoni Gaudí uns anys abans, el 1879, en el grup d'escultures la *Temptació de l'home* del claustre del Rosari de la Sagrada Família. Aquesta es troba en el recorregut habitual de la basílica i mostra com un dimoni tempta un obrer a fer ser-

vir la violència oferint-li aquesta bomba rodona i negra.

El vincle entre el tràgic succeís i l'escultura és el motiu pel qual la Sagrada Família l'exhibirà a mitjans d'abril en el marc de la iniciativa 'Museus i el Liceu: Una història compartida'. El seu propòsit és commemorar el 175 aniversari del Liceu a partir d'exhibicions de peces de museus de tota Catalunya per reconstruir entre totes la història del teatre. D'aquesta manera tothom qui vulgui podrà recordar el que no s'hauria d'oblidar mai.

Un dimoni donant a un obrer la bomba d'Orsini. Foto Twitter (@Espelunco)

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniaeixample

bancdelsaliments.org

El Casal Transformadors serà l'escenari divendres, en el marc del cicle Visions Feministes, del taller 'Teatre de l'oprimida', que serveix per conèixer i experimentar amb els límits i les emocions fent servir el cos.

El supermercat fantasma de Sicília encara genera queixes

CONVIVÈNCIA ▶ El supermercat fantasma de la multinacional Getir, situat al número 159 del carrer Sicília, es va fer notar a finals del passat octubre poc després de la seva obertura, quan es van produir algunes queixes veïnals. També es fa notar en aquests moments, ja que algunes queixes continuen. Tal com alerten des de l'Associació de Veïns del Fort Pienc, el local de l'empresa no té cap gual, "hi ha gent per tot arreu" i els camions que carreguen i descarreguen mercaderies ho fan "on volen", entre altres. "Està tot denunciat al Districte i la Guàrdia Urbana. Diuen que ho estan comprovant", afirmen des de l'entitat.

El que sí que és una novetat és que l'Ajuntament va prohibir fa pocs dies que s'obrin nous supermercats fantasma a la ciutat i només permetrà que s'instal·lin macrocuines en sòl industrial. Així ho estableix el nou pla d'usos per regular aquesta activitat, que es va aprovar inicialment. La nova re-

El supermercat va obrir a l'octubre. Foto cedida

gulació, però, no suposa el tancament de les cuines ni supermercats fantasma que ja existeixen, com és el cas del negoci del carrer Sicília.

És per aquesta raó que, segons membres de l'entitat veïnal, aquesta mesura de l'Ajuntament "arriba tard, com el pla d'usos per a tot l'Eixample". Tot i que, reconeixen, està clar que la pro-

hibició evitarà que s'obrin més supermercat Getir i, per tant, garantirà que la convivència almenys no empitjori, creuen que s'hauria de "collar més" l'empresa. "Ha aterrat a la ciutat amb molta força per quedar-se amb el mercat", insisteixen sense saber si les denúncies interposades faran que millori la situació d'aquest punt del barri.

Un concert a l'Auditori recaptarà diners per a Ucraïna

CULTURA ▶ Des que va esclatar la guerra d'Ucraïna, han anat proliferant arreu de la ciutat iniciatives solidàries per ajudar milions d'ucraïnesos, i l'Auditori de Barcelona n'acollirà una. El pròxim 30 de març tindrà lloc el 'Concert per la Pau', que té l'objectiu de recaptar fons per al programa 'Ucraïna ens necessita' de la Creu Roja. Els directors musicals Jordi Savall i Antoni Ros-Marbà són alguns dels músics que dirigiran aquest concert que demanarà amb força que s'acabi la guerra i torni la pau.

En el concert també hi participaran integrants de diverses entitats i equipaments musicals, com ara la Fundació Pau Casals, l'Associació Franc Schubert, l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), el Gran Teatre el Liceu o el Palau de la Música Catalana.

D'altra banda, al concert també hi assistiran el tinent d'alcalde de Cultura, Jordi Martí i el secretari general del Departament de Cultura de la Generalitat, Robert Brufau, entre altres persones.

El concert serà el pròxim 30 de març. Foto: Auditori de Barcelona

SERVICIOS DE IMPRESIÓN

⇒ IMPRESIÓN OFFSET

⇒ IMPRESIÓN DIGITAL

⇒ IMPRESIÓN DE FOTOS

⇒ FOTOCOPIAS

⇒ GRAN FORMATO

⇒ ENCUADERNACIONES

Diputació, 321 (Bruc) • 08009 Barcelona • T. 93 487 27 55 • F. 93 487 64 94

www.new-print.com • www.newprint.cat • www.new-print.cat

info@new-print.com

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Alt. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades: www.cruzroja.es. Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Daniela Salvat: la por és ara energia

» Formada a l'Escola Carlit, el CE Vincit i l'AE Peña Esplugues, la jugadora del CFS Eixample se sent lliure
 » "Ara, des que començo a tocar la pilota en l'escalfament, estic molt tranquil·la", confessa la barcelonina

Toni Delgado
EIXAMPLE

"Quan vaig arribar a casa, em vaig posar a plorar. Per què m'havia sentit tan bé en l'entrenament? Què passaria amb l'Aina Torrents i la Mireia Tremps?", recorda Daniela Salvat (Barcelona, 2004). No sabia on ficar-se perquè tenia dues emocions incompatibles: havia estat molt a gust en una prova informal amb el CFS Eixample, i no s'imaginava jugant sense les seves grans amigues a l'AE Peña Esplugues.

Mesos després, Salvat està encantada d'haver decidit fitxar pel conjunt eixamplenc. "Realment necessitava un canvi d'aires. El problema era que sempre he tingut por als canvis", confessa. Malgrat que li costi canviar fins i tot de sabatilles de futbol sala, transmet molta valentia i seguretat. Es nota molt que s'ha treballat per dins i s'ha deixat ajudar.

Fins als 14 anys, la barcelonina havia jugat lliure i alegre. Se sentia molt afortunada, però potser no era del tot conscient

dels seus progressos. Ni dels focus. "De sobte, vaig descobrir què era la pressió i me la vaig posar jo mateixa. Pensava tant a la pista que vaig perdre naturalitat i ja no feia coses que fins llavors m'havien sortit soles", reconeix. Les companyes, els entrenadors i les entrenadores la van acompanyar en el camí per recuperar la confiança. "En Jordi Barrero, el seleccionador català, m'ha ajudat molt psicològicament, i els meus pares, el Jordi Salvat i la Mària Suárez, m'escolten molt i sempre intenten que vegi el costat positiu de les coses", amplia.

GAUDIR MOLT MÉS

Amb el temps, l'experiència i l'actitud, Salvat ha aconseguit gaudir molt més dels partits. Ha transformat la por i els nervis en energia positiva. "Ara, des que començo a tocar la pilota en l'escalfament, em sento molt tranquil·la. Controlo els nervis i flueixo. M'emociona explicar-t'ho perquè no ha estat gens fàcil arribar fins aquí", concedeix.

Desprèn caràcter i carisma, i sembla molt sincera, directa i senzilla. No pensa mai que és la

Daniela Salvat, jugadora del CFS Eixample. Foto: David Naveira

petita d'un CFS Eixample en què ningú mira el DNI. Al grup totes es cuiden molt. "La Carlota Cobo ha estat el meu gran descobriment de l'any perquè és un suport constant dins i fora de la pista. Ens ho expliquem tot!", celebra la barcelonina, que cada dia assisteix a una classe magistral de Tati Torres:

"Et mostra i et fa reflexionar sobre els teus errors i encerts. M'està fent créixer una barbaritat en lectura de joc".

Sempre està comptant els dies que falten per al pròxim matx. Serà dissabte quan rebin el CE Futsal Grup Mataró, que "té bones finalitzadores i jugadores amb un xut molt potent

des de lluny, i són perilloses al contraatac". "Ens va fer molta ràbia perdre allà després d'un mal partit. A més, som millors com a equip", defensa Salvat.

Sincera per naturalesa i per necessitat, sempre es mostra agraïda amb qui li ho ha donat tot. Parla meravelles de l'Escola Carlit, on va començar a jugar a futbol sala amb Cinto Garcia com a entrenador, o del seu primer club, el CE Vincit. "El tenia a dos minuts en bici o patinet i hi havia les meves amigues. L'AE Peña Esplugues em va transmetre que allà creixeria molt, i així va ser. El segon any vam guanyar la Lliga, la Copa i el campionat d'Espanya", recorda.

GOL, DE CALI & EL DANDEE

Abans d'un partit sol escoltar la cançó Gol, de Cali & El Dandee. Una lletra entusiasta que la motiva encara més i li regala energia extra. O, simplement, li fa treure la que té dins. El seu emoji favorit és un coet. "Tens raó, quan estigui malament, pensaré que soc un coet i que, com a tal, he d'enlairar-me!", s'acomiada, feliç, Salvat. Conversar amb ella és un regal.

Copa Catalunya de bàsquet

Equip	PG	PF	PC
1. CB Roser	1	55	44
2. SESE	1	62	56
3. CB La Salle Reus	0	56	62
4. CN Terrassa	0	44	55

No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat

Lliga EBA

Equip	PG	PF	PC
4. EM El Olivar	14	1537	1425
5. CB Valls	11	1419	1327
6. FC Martinenc B.	10	1462	1422
7. CB Es Castell	10	1465	1474
8. CB Roser	9	1376	1350
9. SESE	7	1344	1424
10. UE Barberà	5	1385	1554

Classificacions

Equip	PTS	GF	GC
1. CFS Castellón	52	77	30
2. CN Caldes	52	67	26
3. CFS Eixample	42	71	38
4. FSF César Augusta	41	70	40
5. AE Les Corts-UBAE	40	70	50
6. InterSala Zaragoza	38	60	42
7. Peña Esplugues B	37	81	51

2a de futsal

3a catalana de futbol

Equip	PTS	GF	GC
1. Sant Genís-Penitents	52	72	19
2. Peña Anguera	48	65	24
3. CE Apa Poble Sec	43	78	34
4. Young T. Badalona	41	46	27
5. AD Arrabal Calaf	39	56	41
6. FC l'Esquerra	36	39	32
7. CD Pomar	34	43	36

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials

líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
3 expositor
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Ps. St Joan 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416

No t'ho perdís

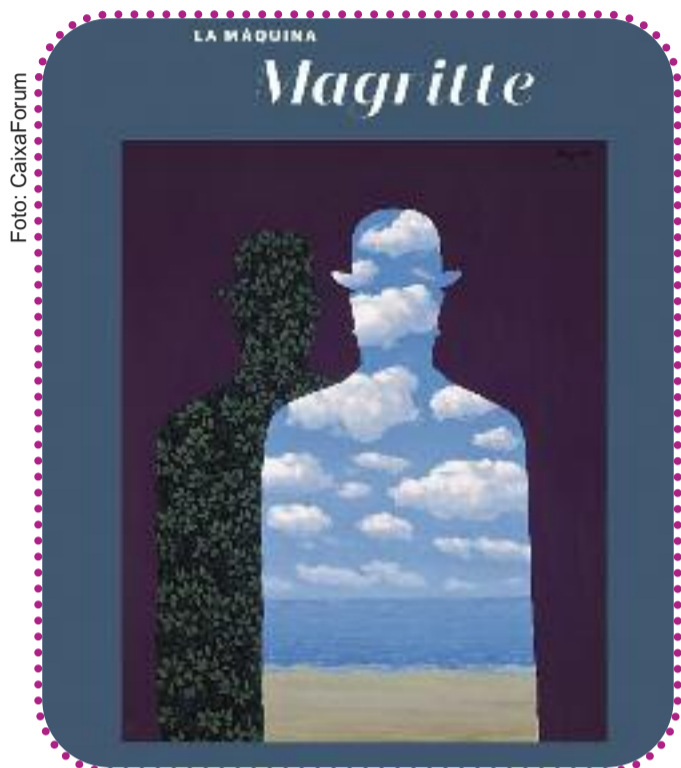

Foto: CaixaForum

La màquina Magritte

El CaixaForum de Barcelona acull, fins al 6 de juny, 'La Màquina Magritte', una exposició monogràfica dedicada a la sorprenent i atractiva obra de René Magritte (Lessines, 1898 – Brussel·les, 1967), el cèlebre artista surrealista belga del segle XX que es caracteritzava per jugar amb la lògica visual. La mostra, organitzada en col·laboració amb el Museu Thyssen-Bornemisza de Madrid, aplega prop de 65 pintures procedents de museus i col·leccions de diversos països, juntament amb una selecció de fotografies i de pel·lícules casolanes fetes i filmades per l'artista.

Famosos

L'actriu Carme Elias (Barcelona, 1951) ha anunciat que té Alzheimer. Ho va fer públic el 19 de març, després de recollir el Premi Especial del Brain Film Fest, un festival de cinema impulsat precisament per la Fundació Pasqual Maragall, que es dedica a la investigació d'aquesta malaltia i que ha animat Elias a compartir el seu cas. Aquest guardó li ha arribat un any després d'haver rebut el Gaudí d'Honor pels seus cinquanta anys de trajectòria. I, de fet, en el moment de recollir aquella estatueta, ja patia Alzheimer: fa tres anys que li van diagnosticar la malaltia. Elias ho ha volgut explicar per "deixar testimoni de la perversitat d'una malaltia que no té marxa enrere encara, que no té cura pal·liativa, que et tanca dintre de casa, que no té esperança de recuperació encara, que et pren l'ésser", tal com va dir. En una entrevista a *RAC1*, ha reconegut que "el dret a la mort digna" és la seva pròxima "lluita".

La fitxa

QUI ÉS?

C A R M E E L I A S

ÉS FAMOSA PER...

La seva carrera de 50 anys com a actriu
L'any passat li van atorgar el Premi Gaudí d'Honor

QUÈ HA FET?

Anunciar que té Alzheimer
Fa tres anys que li van diagnosticar, però ho ha fet públic ara

A LES XARXES...

Suport i admiració per la seva valentia
Molts usuaris li han agraït que visibilitzi la malaltia

Llibres

Cuina! O barbàrie
Maria Nicolau

Cuinar no és obeir instruccions, ni sotmetre's a una llista d'ingredients, ni planificar la compra. Cuinar és tot allò que passa als marges d'una recepta: és improvisar, arriscar, atrevir-nos a ser lliures. Contra la síndrome del *no-tinc-temps* i la barbàrie d'una societat que menja però no cuina, aquest llibre ens urgeix a recuperar el sentit de l'acte d'alimentar-nos.

Teatre

Final de partida
Samuel Beckett

Confinats a una habitació, un invàlid cec i el seu servent, coix i hiperactiu, passen el temps i discuteixen. Els vells pares del cec, que viuen en dos cubells d'escombraries, els acompanyen. Malgrat les adversitats, tot plegat és "un pur joc en què no es parla d'enigmes i de solucions". Sergi Belbel dirigeix aquest clàssic de Beckett. Al teatre Romea de Barcelona.

Música

Olímpica i primavera
Blaumut

Blaumut ha presentat el seu cinquè disc dos anys més tard d'haver publicat el quart, *001. A Olímpica i primavera*, el grup reflexiona sobre com les persones s'adapten i sobreviuen a les circumstàncies que venen, tal com ha explicat a l'ACN el cantant i guitarrista de la banda, Xavi de la Iglesia. Precisament, han gravat aquest àlbum per separat durant la pandèmia.

Pelis i sèries

Cámara Café, la pel·lícula
Ernesto Sevilla

La sèrie *Cámara Café* es va emetre a *Telecinco* entre 2005 i 2009. Ara, l'humorista Ernesto Sevilla en dirigeix l'adaptació al cinema, en què els protagonistes s'enfronten a una crisi que està a punt d'enfonçar l'empresa on fa anys que treballen. L'encaixat de salvar la companyia serà el nou director, Jesús Quesada (Arturo Valls), que no és precisament el més pencaire.

ESTILS DE VIDA

Tenir cura dels teus amics peluts

Foto: Pexels

ANIMALS

Qui té un amic té un tresor, i sovint la versió més fidel d'aquest tresor pot ser pelut i caminar a quatre potes. Sabies que el 20 de febrer va ser el Dia mundial d'estimar la teva mascota? És ben bé que hi ha dies mundials per a tot, i que els animals de companyia s'estimen cada dia sense excepció, però sempre va bé recordar alguns *tips* per cuidar-los tan bé com es mereixen.

Les mascotes més habituals són els gossos i els gats, de manera que ens centrarem en la cura d'aquests animals. Quan els adoptis (no els compris!) has de portar-los al veterinari perquè els posi el microxip que permetrà identificar-los si es perden i perquè els vacuni. Tingues clar que hi hauràs de tornar periòdicament, encara que no sigui l'activitat preferida del teu nou amic. Aprofita també per consultar amb un professional quin és el millor tipus de pinso per a la teva mascota: variarà en funció de l'edat, la mida... No t'acostumis a donar-li restes del teu menjar, per més que t'ho supliqui amb els ulls tristos: no li faràs cap favor. En la mateixa línia, intenta que es mantingui actiu per evitar que s'engreixi (podria comportar-li problemes de salut). Ofereix-li també una higiene adequada i, si té el pèl llarg, raspalla'l.

Les claus.....

VETERINARI

Porta'ls al veterinari perquè els posi el microxip per identificar-los i les vacunes, i torna-hi periòdicament

ALIMENTACIÓ

Dona'ls el tipus de pinso adequat a la seva mida, edat... i no t'acostumis a donar-los restes del teu menjar

HIGIENE

Ofereix-los una higiene que s'ajusti a les seves necessitats (no són humans) i, si tenen el pèl llarg, raspalla'ls sovint

EXERCICI

Fes el possible perquè les teves mascotes es mantinguin actives i evita que s'engreixin: els portaria problemes de salut

Foto: Pexels

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es